

NOVOSTI

Župna je zajednica otvorena svima – Na Savici ruke sklopljene na molitvu grade duhovnu zgradu Stepinčeve katedrale

OSNOVNA ŠKOLA JURE KAŠTELANA U ZAGREBU ZAMJENA ZA ŽUPNU CRKVVU

U južnom smo dijelu Zagreba, sjeverno od rijeke Save, u gradskom naselju Trnjanska Savica. Ne listamo povijesne knjige jer povijesti među velikim stambenim zgradama jednostavno – nema.

03.11.2025. / 17:46 / Neno Kužina

Stepinčeva dalekovidnost

Desetog veljače ove godine navršilo se 26 godina otkako je dekretom zagrebačkog nadbiskupa **Josipa Bozanića** utemeljena Župa bl. Alojzija Stepinca, prva u Zagrebačkoj nadbiskupiji posvećena blaženom kardinalu. Nastala je odvajanjem naselja Trnjanska Savica, koje je do tada pripadalo župama Krista Kralja na Trnju i Svete Obitelji u Držićevoj ulici, koje je svojom dalekovidnošću utemeljio upravo hrvatski blaženik.

Isprošena zvanja

Dugo je čekanje na gradnju župne crkve i pastoralnog centra na Trnjanskoj Savici, kao što jesu duga sva naša čekanja. S pripremom projektne dokumentacije počeo je prvi župnik **Dragutin Cerovečki**. Godine 2003. izdana je Lokacijska dozvola koju je jedan susjed oborio na sudu zato što je projekt zahvatio u njegovo dvorište koje je inače bilo predviđeno za rušenje. Četiri godine kasnije odbijen je projekt koji je pobijedio na gradskom natječaju jer autor nije htio unijeti izmjene koje je tražila Nadbiskupija. Činilo se da je rješenje pronađeno 2013., kada je otvoren novi natječaj, ali Lokacijsku dozvolu koju je Grad Zagreb izdao 2016. poništio je Ministarstvo graditeljstva 2017.

godine. Ako bl. Alojzije dosad nije isprosió čvrstu sakralnu građevinu, u Župi je isprosió sedmoricu svećenika te bogoslova i novakinju u formaciji.

župnik Antun Vukmanić slavi misu u privremenom bogoslužnom prostoru

Prema statistici, od desetak tisuća stanovnika, sedam tisuća izjašnjavaju se kao katolici. Put do dostojnog bogoslužnog prostora dug je i trnovit, pun prepreka, pa i opstrukcija. S kakvim je žarom i s kakvim očekivanjima Župu prije trinaest godina preuzeo vlč. Antun Vukmanić?

Okolnosti su tražile nove prilagodbe

vjernici svakodnevno ispunjaju privremeni bogoslužni prostor

„U vrijeme prijašnjeg župnika, vlč. Vjekoslava Jakopovića, 2011. godine Nadbiskupija je uredila župni Pastoralni centar u prizemlju stambene zgrade u Rogozovoj ulici, te je nakon 12 godina postojanja Župa konačno dobila svoj prostor za svakodnevno okupljanje: kapelu, vjeronaučnu dvoranu i Župni ured. Time se zapravo počela profilirati zasebna župna zajednica. Kad sam došao 2012. godine, Zagrebačka je nadbiskupija s Gradom Zagrebom već dogovorila

urbanistički natječaj za uređenje parka i izgradnju crkve, koji je objavljen početkom 2013. godine.

Moji počeci ovdje bitno su obilježeni tim okolnostima: unutarnja izgradnja zajednice sa svim potrebnim sadržajima i ponudama te aktivnosti oko projektne dokumentacije. Unatoč prostornim ograničenjima, činilo se kako se sve pomalo pokreće na bolje, pa je i mene to ispunjavalo radošću i entuzijazmom. Iskustvo pak iz prethodnih župa dalo mi je potrebnu razinu postojanosti i smirenosti u okolnostima koje su tražile uvijek nove prilagodbe.

Književnik i bibličar na istom zadatku

župljani na misi u predvorju školske zgrade

I danas smo u prostoru Osnovne škole Jure Kaštelana, književnika i, zajedno s. prof. dr. sc. fra Bonaventurom Dudom, glavnog urednika Biblije. Iako je škola prije dvije godine obnovljena, ovaj prostor budi uspomenu na prvu obljetnicu Stepinčeve beatifikacije, 3. listopada 1999. godine, kada je u njezinu predvorju misno slavlje predvodio zagrebački pomoćni biskup **Josip Mrzljak**.

Bio je to početak okupljanja vjernika na nedjeljne svete mise upravo u tom prostoru jer je Grad Zagreb prihvatio da se on može koristiti za potrebe Župe do izgradnje župnog objekta. I ništa se od tada do danas nije promijenilo“, veli župnik Vukmanić te nastavlja:

„Zanimljivo je da ova Župa, kao i druge Stepinčeve župe u Zagrebačkoj nadbiskupiji, slavi svoj titular upravo 3. listopada, na godišnjicu njegove beatifikacije. To je ujedno i dan „otvorenja“ ove Župe. Okupljanje vjernika na nedjeljne svete mise, uključujući sve potrebne liturgijske službe, bilo je, kako i treba biti, vrhunac života mlade Župe. Ali nedostajalo je puno toga između dvije nedjelje.

Zahvalni smo Ministarstvu znanosti, obrazovanja i mladih te Gradu Zagrebu koji su tada dopustili korištenje predvorja škole za potrebe Župe. Tu smo i sada, nakon rušenja stare i izgradnje nove škole, od 2021. do 2023. godine. Posebno zahvaljujemo za susretljivost tadašnjem ravnatelju škole **Jurju Kolaku, prof.**, te sadašnjem, **Krešimiru Supancu, prof.**, za sve oblike pomoći i suradnje“.

u ovoj se zgradi u tjednu uči, a nedjeljom moli

Bez obzira na to o kojem se prostoru radi, „ondje gdje su dvojica ili trojica u moje ime, tu sam ja“. Time se vodi i samo prema naprijed gleda **Lili Gracin**, koja vodi sakristanke, brine o uređenju prostora, šiva misno ruho, oltarnike. Jeste li takvo služenje odabrali Vi ili je Vas odabrao Bog?

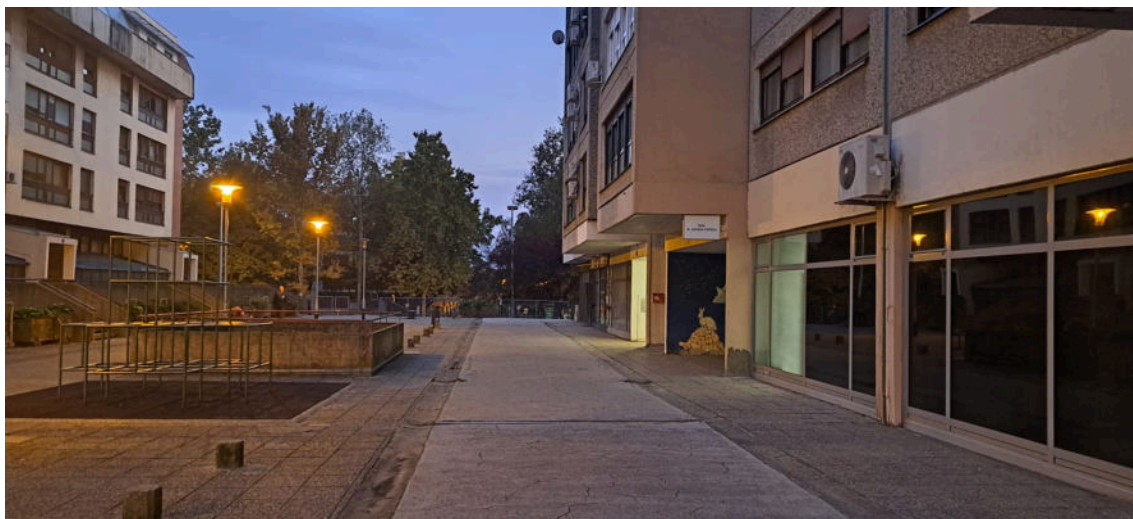
Talenti Bogu na slavu

„Od malih nogu voljela sam šivanje i sve ručne radove pa tako i danas, iako mi to nije profesija. Osnivanjem Župe potrebe su bile velike. Šivala sam i vezla od prvopričesničkih i ministrantskih haljina, do albi, oltarnika i misnica, što još uvijek nadopunjujem. Svaki tjedan treba urediti prostor škole za bogoslužje. U tu službu uključeno je petnaestak župljanki koje se mjesečno izmjenjuju. Zahvaljujem Bogu da me je poslao na pravo mjesto u pravo vrijeme, da talente koje mi je dao mogu upotrijebiti Njemu na slavu!“

Kakav trnovit put u Trnjanskoj Savici, barem kada je gradnja crkve i pastoralnog centra u pitanju. Vjernici koji se odgajaju u Crkvi bez crkve imaju strpljenje i ne gube nadu, prebirući u sebi kako je Krist bio i ostao znak osporavan. Što svjedoči **Erna Grečl** koja već 20 godina vodi poslove u župnom uredu, od čega 13 godina u ovoj Župi?

Imamo Crkvu, trebamo crkvu

„Nakon umirovljenja našla sam ispunjenje volontirajući u Crkvi, konkretno vodeći administraciju u župnom uredu. Volim raditi s ljudima, pa mi svakodnevni kontakti s vjernicima pružaju mnoštvo prilika upoznati njihovu postojanost i strpljivost po pitanju gradnje crkve, uvijek u stilu: „Imamo Crkvu, trebamo crkvu!“

u prizemlju zgrade u Rogozovoj 1 bogoslužni je, vjeronaučni i uredski prostor župe

„Istina, na Trnjanskoj Savici nema zgrade crkve, ali je itekako živa i djelatna ona druga, živa Crkva, koja po zgusnutom rasporedu u malom Pastoralnom centru i u nemogućim uvjetima, na otvorenom, u prolazu između zgrada, stoički podnoseći vremenske i ine nepogode – vrućinu, kišu, vjetar, pandemijska ograničenja – svakodnevno svjedoči svoju postojanost u vjeri, potvrđujući time i Stepinčevo iskustvo:

Kad nemaš ništa drugo da dostojno slaviš Boga, kad ti oduzmu sve, ostaju još uvijek dvije ruke sklopljene na molitvu.“ To je uoči 24. rođendana Župe napisala članica Župnog pastoralnog vijeća **dr. sc. Marija Znika**.

Ona je svjedok povijesti, početnih teškoća u radu Župe i župnika jer je od osnutka uključena u službu čitača, tajnice ŽPV-a u više mandata, a 26 godina pjeva u Mješovitom zboru. Koliko je proučila Stepinčev životopis? Što joj znače poruke njegovih propovijedi i poruke s njegova groba?

svatko je na svoj način uključen u život žive zajednice

Upoznavši blaženog Alojzija, obogaćena i ojačana

„Rad u Župi bio je, čini se, moj drugi poziv – služiti Bogu i Župi danim darovima. Pročitala sam mnogo knjiga i radova o Stepincu, pisala o njegovu životu i djelu u našem Župnom listiću. To me vjernički obogatilo i ojačalo. Usjekla mi se u pamćenje njegova uvjerenost u snagu molitve, njegovo ,patnjama i nedaćama usprkos, nepomućeno bogoljublje i vjernost Svetom Ocu, njegovo djelatno čovjekoljublje posvjedočeno brojnim karitativnim akcijama u nadbiskupiji, posebice u sirotinjskom Zagrebu, njegovo stameno domoljublje koje nikakve zamamljive ponude lagodna života od strane vlasti nisu mogle otrgnuti ni od njegove ljubavi prema svojem narodu, ni od vjernosti Bogu te njegovo ustrajanje na tome da u ,stvarima vjere‘ prave vjernike i u teškoćama mora resiti čestitost i nepokolebljivost te pouzdanje u Božju pomoć.“

Članica ŽPV-a **Ivana Bosnić**, koja na nedjeljnoj misi u 9>30 svira na malim orguljama i vodi Dječji zbor, dobrohotno i sa smiješkom primjećuje snene male pjevačice i pjevače. Kako gleda na svoje poslanje u radu s djecom u Župi bez crkve?

mnogima do jučer škola učenja, danas škola molitve

Važno da nam duše ostanu bliske

„Moja župa je moj drugi dom, a nekim danima, čini se – i prvi. Puno je toga što me veseli, ali jedno od najljepših obilježja ove župe, župnika i župljana je spremnost na prilagodbu i promjenu, ovisno o pastoralnim potrebama nekog trenutka. Kod nas se ne koristi rečenica: *Oduvijek je tako bilo*, jer – okolnosti su uvijek drugačije, a mi se pokušavamo što bolje prilagoditi; nemajući gotovo ništa, uz Božju pomoć, trudimo se živjeti u određenom trenutku što je bolje moguće.

Mnogo je primjera za to bilo kroz godine, posebno u pandemiji i tijekom obnove škole. Vodim Dječji zbor. Nedavno, na probi je bilo 64-ero djece, koja su ispunila gotovo sav iskoristivi prostor kapelice, toliko da se jedva može proći s jednog kraja na drugi. Sjede na spužvama, po stepenicama, na malim prenosivim sjedalicama, u svakom kutku kapelice.

U više navrata tijekom godina morali smo održati probu zbora vani na platou, gdje bi se djeca poredala na penjalici za igru, i vježbala božićne pjesme po zimi, s kapama i rukavicama, ispod prozora velikih zgrada, pred svojim susjedima.

Naravno da se jako veselim izgradnji crkve, ali se pomalo i bojim da će tada biti teže raditi na zajedništvu ‚Crkve s velikim C‘, jer će nam život postati komotniji i lakši, nećemo više biti nagurani jedni pored drugih. Nadam se da ćemo nekako uspjeti postići da nam duše i u većem prostoru ostanu jednako bliske, makar će nam se tijela sigurno udaljiti.“

Crkvu ne čini građevina nego ljudi

Kakve milosti u župi nazirete? Što župnoj zajednici donosi Obiteljsko savjetovište, pitam tajnika Župnog pastoralnog vijeća, predstavnika Obiteljske zajednice, **Vedrana Pavlovića**.

Župa otvorena svima

„Pastoralni rad Župe osmišljen je u zajednicama koje nude razne programe edukacije: prezentacije, panel-rasprave, čitanje knjiga, molitvu, duhovne obnove, pjevanje, hodočašća, pokornička bogoslužja, procesije, planiranja, čišćenja, pomaganje potrebitima. Redovitim susretima ljudi dijele i osjetljive dijelove svoje nutrine i tu se očituje kako je u njima i sam Gospodin prisutan.

Neprocjenjiv je dar kada se u Obiteljskoj zajednici druženjima, susretima i hodočašćem obitelji povežu, a i djeca se nastave družiti u kvartu. To jedinstvo nakon svete mise produžuje se na igrališta, u domove, za stolove gdje obitelji blagaju. Razgovara se o župnikovoj poruci u homiliji. Uvijek se nešto unapređuje, improvizira, a s obzirom na to da prostor nemamo, primorani smo dosta surađivati i usklađivati se, što nas još više zbližava.

Svi smo povezani, od ministranata, dječjeg zbora, mladih, pjevača, čitača, Obiteljske zajednice, Biblijske zajednice, kruničara, sakristanki. Toliko sadržaja u župi ima da se svaki župljanin negdje može prepoznati i uključiti. Redovito se nakon svete mise u 9:30 zadržimo u razgovoru, a ponekad i pjesmi, što ne može nitko dati osim živog Gospodina Isusa Krista.

U župi je aktivan i Caritas koji trima godišnjim akcijama prikupljanja suhe hrane i higijenskih potrepština pomaže dvadesetak obitelji. Također, u sklopu Caritasa djeluje i Obiteljsko savjetovište u kojemu se može dobiti grupna individualna i bračna psihoterapija.

Mladi pak, okupljeni u Zajednicu mladih i Zbor mladih *Corfiduciae*, pronalaze svoje mjesto, na primjer ponudom instrukcija za osnovnoškolsku djecu i uključivanjem u pripremu prvopričesnika i krizmanika.“

na večernjoj misi

Ivan Radoš, član Mjesnog odbora Trnjanska Savica, koordinator je molitvenih akcija i kampanja: za gradnju crkve i 40 dana za život, te tjednog cjelonoćnog euharistijskog klanjanja. Nailazi li na podršku vjernika i koliko ga njihov odaziv hrabri da nastavi u svom predanju za veću slavu Božju?

Kruna svega cjelonoćno euharistijsko klanjanje petkom

„Euharistija i molitva su temelj svega. Susret sa Živim Bogom Isusom Kristom. Sve drugo je sporedno. Bez iskrene i stalne molitve svaka je župna zajednica u opasnosti pretvoriti se u kulturno-umjetničko društvo.

Zajednički susreti koji mogu biti lijepi, bez nadnaravnog nemaju nikakvu snagu za formaciju vjernika niti za evangelizaciju i prodor Duha Svetoga u naše obitelji i u naše svakodnevne živote. Mi se kao župa stalno iznova odlučujemo u potpunosti odazvati pozivu naše Svete Majke Crkve i staviti prisutnost Živoga Boga i susret s Isusom u euharistiji i u svakodnevnoj osobnoj ali i zajedničkoj molitvi na prvo mjesto.

klanjanje pred Presvetim svakoga petka

Pozivanje i hrabrenje ljudi na zajedničku molitvu kroz razne molitvene kampanje, redovne i izvanredne, na srcu mi je dugo vremena, a uz otvorenost našeg župnika svjedočimo velikim i lijepim plodovima koji su vidljivi kako nama tako i svima koji dođu sa strane.

Prvo što je svakome tko provede malo vremena s nama vidljivo, zajedništvo je na dubljoj razini. Kruna svega je cjelonoćno euharistijsko klanjanje svakoga petka na subotu koje traje već niz godina. Prilika da u našoj župi bez građevine crkve svaki petak možemo provesti vrijeme sa živim Bogom i dopustiti mu da nam u vremenu provedenom s njime dade novo srce od krvi i mesa, nešto je neprocjenjivo.

Ljudi su živi i prisutni ali ih treba potaknuti, pozivati, neumorno podsjećati i paliti dok se i sami ne zapale i postanu širitelji vatre Duha Svetoga. Bog nam je na srce stavio da se ne trebamo puno zanositi nečim čega nemamo, nego sa onim što imamo učiniti najbolje moguće i tako ne propustiti priliku odgovoriti na Očev poziv.“

Stepinčev lik na fasadi ispred vjeronaučne dvorane u Ulici Z. Rogoza

U župi su dva Stepinčeva lika: kip Blaženika, rad akademskog kipara **Vida Vučka**, koji je izvorno rađen za Stepinčevu župu u Chicagu, a u kapeli Pastoralnog centra postavljena je 2011. godine umanjena replika.

Stepinčev lik na fasadi (mural) ispred vjeronaučne dvorane, originalni je rad akademskog slikara **Lava Paripovića**, iz 2013. godine. Može li lik Blaženika tješiti i hrabriti župljane dok iščekuju svoju crkvu, odgovara **Ivana Bandov**, predsjednica Udruge Stepinčeva Savica.

Poput Stepinca ufamo se u Gospodina

„Može, naravno, on to i radi. Njemu se ustrajno molimo, upravo na nakanu gradnje naše župne crkve. Njemu se utječemo u svim svojim životnim potrebama. U njega se ugledamo u kušnjama kroz koje prolazimo. Bio je stamen, postojan, nepokolebljive vjere. Nevjerojatno hrabar i hiperaktivan kršćanin. U tim ga njegovim osobinama nasljedujemo. Ne bojimo se nikakve kušnje jer se poput Stepinca ufamo u Gospodina. Kušnje kroz koje prolazimo u ovom nedostatku župne crkve nas povezuju, jačaju u vjeri i ljubavi. Stepinac je svojim značajem i djelovanjem obilježio prošlo stoljeće. Snažno obilježava i našu Župu, te nas zagovara i sa zanimanjem prati s Neba. Uvjereni smo da će buduća crkva na Savici biti znak koji će snažno obilježiti Božju prisutnost u hrvatskom prostoru. Postojeća Crkva na Savici kao živa zajednica vjernika to već jest“.

živa Crkva na Savici

Molitvi za Stepinčevo proglašenje svetim u Župi je dodan zaziv – *za izgradnju naše župne crkve*. Je li se članica ŽPV-a **Katarina Aladrović Slovaček**, koja svira na nedjeljnoj misi u 8, vodi tečajeve, radionice i Biblijsku zajednicu, umorila od tog molitvenog zaziva ili je on nepresušni poticaj, još veći izazov, duševna hrana?

Bog je strpljiv

„Nisam se umorila jer znam da Bogu ništa nije nemoguće. Ponekad Gospodin dopusti čekanje kako bismo razumjeli vrijednost onoga što dobijemo. U tome se i očituje naša vjera, u pouzdanju, povjerenju i strpljenju. Ima li u tome boljega uzora od našega zaštitnika blaženoga kardinala Alojzija Stepinca?

Poticaj našeg strpljivog čekanja i moljenja na tu nakanu je i proučavanje njegova života, čitanje njegovih propovijedi koje su i danas aktualne i sve ustrajnije življenje kršćanskoga života. A kada svoje talente ne zakopamo, nego ih koristimo na dobro zajednice, onda je Božji blagoslov neizostavan i u našem životu i u našem radu.“

župnik Vukmanić propovijeda

Kakvim očima svoju župu, zajedno sa suprugom **Mariom** koji svira u Dječjem zboru, gleda članica ŽPV-a i medijska suradnica Tiskovnog ureda Zagrebačke nadbiskupije **Mateja Matanić**. Je li to što se fizički selite iz ulice u ulicu, s adrese privremenog Pastoralnog centra u Ulici Zvonimira Rogoza na adresu Osnovne škole u Ulici Vladimira Ruždjaka, u duhovnom smislu nedostatak ili privilegij?

„Župu vidimo kao dar i priliku za zajednički rast u vjeri. Uvjereni smo da su svi plodovi našeg djelovanja u Župi ostvareni po Kristu i s Kristom i po stalnom Stepinčevom zagovoru. Oboje smo u Župi od njenog osnutka, još otkada smo bili djeca, a sada i mi imamo svoju djecu koju pokušavamo odgajati u vjeri.

Svi smo na neki način uključeni u život Župe kroz razne zajednice i nedjeljne mise. Fizička selidba iz jedne lokaciju na drugu za nas je postala toliko normalna da to primijetimo tek kad se nađemo na misi u nekoj župi koja ima svoj sakralni i pastoralni prostor. Najveći teret selidbe podnose župnik i vrijedne ekipe sakristanki. Bez njih to ne bi funkcioniralo. Hvala im na tome.“

Konačno, je li tribina o mogućnostima i okolnostima gradnje crkve na zagrebačkoj Savici, održana 6. listopada 2025., na kojoj su predstavljene nedavne izmjene Generalnog urbanističkog plana, konačni korak prema realizaciji, može se reći, davne zamisli i vruće želje?

sudionici tribine

Da se ne ponovi doživljeno

„Tribina je imala jednostavan cilj: nakon tri neuspjela natječaja i dvije poništene Lokacijske dozvole, predstaviti novo urbanističko rješenje lokacije za župnu crkvu na Savici, uz ugodni razgovor o iskustvu gradnje crkve u Travnom i našim željama. Neočekivano jak odjek tribine sigurno je posljedica višegodišnje šutnje o gradnji crkava u Gradu Zagrebu i podsjetnik na skori istek rokova dogovorenih ‚maksimirskim sporazumom‘.

No, je li učinjen konačni korak prema realizaciji prerano je reći, jer smo imali i ranije naoko odlične korake, ali iz niza razloga neuspješne. Veselit ćemo se, barem malo, nakon prve etape, čekane 26 godina: uknjižbe vlasništva Župe na predviđenu građevinsku česticu“, zaključuje župnik **Antun Vukmanić**.

Tekst: Neno Kužina

Fotografije: Neno Kužina i Udruga Stepinčeva Savica

Tekst je dio novinarskoga projekta „Župna je zajednica otvorena svima“, objavljen u sklopu programa poticanja novinarske izvrsnosti u 2025. godini Agencije za elektroničke medije. Dozvoljeno je prenošenje sadržaja uz objavu izvora i imena autora.

Ključne riječi: [AEM](#) [bl. alojzije stepinac](#) [izgradnja crkve](#) [Neno Kužina](#) [Trnjanska Savica](#)
[vlč. Antun Vukmanić](#) [Župa bl. Alojzija Stepinca](#)

Stock images by DepositPhotos

Daljnje korištenje vijesti u medijima samo uz prethodno odobrenje izdavača.

Sva prava pridržana © 2018 - 2025 Hrvatska katolička mreža